

मयं रूपम् अहरहः सन्वयायां प्रयतो वाग्यतो निरीक्ष्य-
माण उपतिष्ठेत् । नमो ज्योतिर्लोक्याय कालायनाय
अनिमिषां पतयो महापुरुषाभिधीमहीति ।

ज्योतिर्हस्ता स्त्री “हस्तं शरीरमित्याहुर्हस्तञ्च गगनं
तथा । ज्योतिश्च ग्रहनक्षत्रं ज्योतिर्हस्ता ततः सृता”
देवीपु० ४५ अ० उक्तनिरुक्तियुक्तायां दुर्गायाम् ।

ज्योतिश्चक्रं न० ज्योतिर्भिनन्नैर्घटितं चक्रम् । १भचक्रे
“सप्तविंशतिभैर्ज्योतिश्चक्रं स्तिमितवायुगम् । तदर्कांशो
भवेद्वाग्निर्वर्चरणाद्धितः” ति० त० उक्ते अश्विन्यादि-
भिनन्नैर्घटिते मण्डलाकारे राशिचक्रे । स्तिमितवायु-
गमित्यनेन तस्य नाभःपतनमात्रं विवक्षितं न गत्यभावः
प्रवहवायुना तस्य प्रतिदिनं प्रत्यगगतेः स्वर्यं सिद्धान्तादा-
वुक्तत्वात् खगोलशब्दे २४१६ पृष्ठादौ दृश्यम् ।

ज्योतिः(शशा)शास्त्रं न० ज्योतिषां सूर्यादीनां गत्यादि
ज्ञापकं शास्त्रम् वा शस्त्रम् । सूर्यादिग्रहगत्यादिवोधके
कालज्ञाने वेदाङ्गे शास्त्रभेदे । “वेदास्तावद्यज्ञकर्मप्रवृत्ता-
यज्ञाः प्रोक्तास्ते तु कालान्शेषेण । शास्त्रादस्तात् काल-
बोधो यतः स्याद् वेदाङ्गत्वं ज्योतिषस्थोक्तमस्मात् ।
शब्दशास्त्रं सुखं ज्योतिषं चक्षुषी श्रोत्रशुक्तं निरुक्तं च
कल्पः करो । या तु शिवाय वेदस्य सा नाशिका पाद-
पद्मद्वयं कन्दं आर्यैर्बुधैः । वेदचक्षुः किलेदं सृष्टं
ज्योतिषं सुख्यता चाङ्गमध्येऽस्य तेनोच्यते । संयुतोऽपो-
तरैः कर्णनासादिभिश्चक्षुषाङ्गैर्न हीनो न किञ्चित्करः ।
तस्माद्द्विजैरध्यनीयमेतत् पुण्यं रक्ष्यं परमं च
तत्त्वम् । यो ज्योतिषं वेत्ति नरः स सस्यग धर्माधिक्यान्
लभते यशश्च” । “ज्योतिःशास्त्रमनेकभेदविषयम्” ट० स०
१५० । अस्य भेदादि अङ्गशब्दे ७२ पृ० दृश्यम् ।

ज्योतिषं न० ज्योतिः सूर्यादिग्रहत्यादिकं प्रतिपाद्यतया-
ऽस्यस्य अच् । ज्योतिःशास्त्रे “ज्योतिषं नयनं विदुः”
शिवा । ज्योतिःशास्त्रशब्दे उदा० “ज्योतिषमागमशास्त्रं
विप्रतिपत्तौ न योग्यमस्माकम्” ट० स० ७ अ० । २तारायां
स्त्री गौरा० डीष् । ज्योतिषं ज्ञेयत्वेनास्त्यस्य इनि ।
ज्योतिषिन् । ज्योतिःशास्त्राभिन्ने ति० स्त्रियां डीष् ।
ज्योतिषिक ति० ज्योतिरधीते उक्थादि० ठक् संज्ञा-
पूर्वकविधेरनित्वात् भ टडिः । ज्योतिःशास्त्राध्यैतरि ।
ज्योतिष्का पु० ज्योतिरिव कायति कै-क । १चित्कण्ठे
“एतान्ये वावाप्य चारकल्पेन निष्कृते पालाशे चारे ततो
विपाच्य फाणितमिव सज्जातमवतार्य लेपयेत् । ज्यो-

तिष्क फललाक्षाभिरचिपिप्लीसुमनःपत्रैर्वी” सुशु० ।
२मेधिकावीजे च राजनि० । शगणकारिकावृत्ते रत्नमा० ।
४ग्रहतारानक्षत्रादौ ब० व० “तदीशभागे तस्याङ्गेः शङ्क-
मादित्यसन्निभम् । यत्तत् ज्योतिष्कमित्याहुः सदा पशु-
पतेः प्रियम्” इत्युक्ते एभेरोः शङ्कभेदे न० ।

ज्योतिष्टोम पु० ज्योतीर्षि विष्टदादयः स्तोमायस्य षत्वम् ।
१खनामख्याते अग्निष्टोमस्य स्थाकूपे यज्ञभेदे तद्विधानादि
तारण्डपु० ब्रा० ४।१।६ ।

“यज्ज्योतिष्टोमो भवति यज्ञसुखनदाङ्गुवन्ति यदुक्थो
यज्ञक्रतोरनन्तरयाय यद्वातिः सर्वस्याप्तम्” मू०

“अथ षोडशिकोऽयमतिरात्र इत्युक्तं, ऋषी ज्योति-
ष्टोमोऽतिरात्रः स षोडशिक इति । अथ तद्व्यतिरिक्ता-
भिस्तिष्ठभिः संस्थाभिरवयुज्य स्तूयते । यद्यपि सर्वेषा-
मपि ज्योतिष्टोमत्वमस्ति तथापि उक्थातिरात्रसंस्थयोः
पृथग्व्यवस्थात्वात् अग्निष्टोमसंस्थैव ज्योतिष्टोमशब्दे-
नोच्यते । ज्योतीर्षि विष्टदादयः स्तोमा यस्य स
ज्योतिष्टोमः । तथा च तैत्तिरीयकं विष्टदशदश सप्तदश
एकविंश एतानि ज्योतीर्षि यत एतस्य स्तोमा इति ।
यज्ज्योतिष्टोमोऽग्निष्टोमो द्वादशस्तोत्रात्मको भवति ज्यो-
तिष्टोमस्य हि अग्निष्टोमसंस्था सुख्या, “एष वाव प्रथमो
यज्ञानामिति” श्रुतेः । तत्तेन यज्ञसुखं यज्ञानां सुखभूतम-
ग्निष्टोमं प्राप्य आङ्गुवन्ति सतिष्णः ससृष्ट्वा भवन्ति तथा
तस्मिन्नतिरात्रे उक्थः पञ्चदशस्तुतशस्त्रसाध्यः क्रतुरन्त-
र्भवतीति यत् तत् यज्ञक्रतोः संपूर्णस्य यज्ञस्य अनन्तर-
याय अपरित्यागाय भवति उक्थसंस्थायां हि क्रतुः
संपूर्णो भवति यथा पूर्वयोः सवनयोः पञ्चदश पञ्चदश
स्तोत्राणि तथा ततोऽपि स्तोत्रपञ्चकसज्जावात् । अग्नि-
ष्टोमस्त्वसंपूर्णः क्रतुः उक्तहेतोरभावात्” भा० ।

तस्य च अग्निष्टोमसंस्थत्वेन ज्योतिष्टोमनामताहेतु-
रुक्तो यथा “यदेतानि सर्वाणि सह दुरुपापानि कै-
तेषामुपाग्निरिति ज्योतिष्टोम एवाग्निष्टोमेनैवाग्निष्टो-
मेन यजेत । तस्य वा एतस्य ज्योतिष्टोमस्या-
ग्निष्टोमस्य विष्टद्विष्टवमानं तद्व्रतस्य शिरः, पञ्च
दशसप्तदशा उत्तरो पवमानौ तौ पक्षौ, पञ्चदशं होत-
राज्यं सप्तदशं पृषसेकविंशं यज्ञायज्ञियं तत् पुच्छम्”
शत० ब्रा० १०।१।२।७ । “अधुना प्रथमसंस्थारूपज्योति-
ष्टोमाग्निष्टोमं महाव्रतयज्ञात्मना स्तोत्रं तत्रैवाग्निचय-
नादित्यस्योपादानाद् ब्रह्मवादिप्रश्नोत्तराभ्यां दर्शयति ।